

[Astrid Skjoldbo.]

riet mulighed for dispensation på den måde, at de kommuner, der på anden måde har sikret børne- og ungdomsværnet fornøden psykologisk bistand, kan holdes udenfor. Jeg tror, at denne bestemmelse vil afføde megen diskussion, ikke mindst fordi § 17 siger, at såfremt dommeren og psykologen — af hvilke ingen har stemmeret — har afvigende synspunkter, skal deres bemærkninger tilføres børneværnsprotokolten og en udskrift snarest sendes til landsnævnet. Mon ikke denne bestemmelse i praksis vil medføre, at disse tilforordnede synspunkter får en langt større indflydelse på afgørelsen, end det er tilsigtet og rimeligt?

Naturligvis finder jeg det rimeligt, at man benytter sig af den sagkundskab, man kan få; men jeg kan ikke se bedre, end at sagkundskaben rettest hører hjemme på det forberedende stadium, ved sagens undersøgelse; ved den endelige afgørelse synes jeg ikke den har ret megen værdi. Egentlig ville jeg have foretrukket, at det hele havde været omvendt; at der havde været en bestemmelse, der sagde, at i kommuner, der ikke på anden måde har sikret sig pædagogisk-psykologisk vejledning, tiltrædes børneværnet ved dets møder af en pædagogisk-psykologisk konsulent. Men det kan jo være, at vi under forhandlingerne kan blive overbevist om det rigtige i den foreslåede bestemmelse.

Børneforsorgen har i dette lovforslag fået en slags formålsparagraf, som omfatter både § 1 og § 2. I § 2 hedder det således, at børne- og ungdomsværnet i samarbejde med andre institutioner og foreninger skal føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge i kommunen lever, skal støtte forældrene med hensyn til børnenes opdragelse og pleje, yde hjælp til børn og unge, der trænger til støtte, og sikre tilstedeværelsen af fornødne daginstitutioner og social-pædagogiske fritidsforanstaltninger.

Det er store opgaver, der lægges på de lokale børneværn. Jeg synes, det er udmærket, at der i lovforslaget først og stærkest peges på det positive arbejde, og at man rundt om i kommunerne har et organ, der i første række har ansvaret for børnenes og de unges trivsel og velfærd. Men det kan måske give mere uenighed i kommunerne,

at der sidder et udvalg, som ganske vist er valgt af kommunalbestyrelsen, men hvoraf kun et enkelt medlem behøver at være kommunalbestyrelsesmedlem, et organ, som har store administrative beføjelser, kan beslutte afholdelse af måske ret store økonomiske midler, som kommunalbestyrelsen ikke har megen indflydelse på.

Som noget helt nyt i loven indføres en pligt for kommunerne til at oprette og tilbyde familierådgivning til familier, som i særlig grad må antages at trænge til vejledning og støtte. Denne bestemmelse, der måske nok kan blive lidt vanskelig for mindre kommuner at gennemføre, medmindre der indføres fællesordninger — som det også foreslås — må ses i sammenhæng med, at man foreslår store dele af det nuværende obligatoriske børnetilsyn ophævet; og det hilser jeg med glæde.

Den nuværende ordning, hvorefter børn under 7 år, født uden for ægteskab, og børn, hvortil der af det offentlige ydes forskudsvis betaling af børnebidraget, skal undergives tilsyn, er urimelig, synes jeg. Desuden er der tilsyn med plejebørn, for hvilke der modtages betaling, og det ønsker man at fastholde, medens de to førstnævnte grupper ikke mere skal have obligatorisk tilsyn. Det synes jeg er en retfærdighedshandling, og jeg synes heller ikke, dette tilsyn er særlig påkrævet. Børn født uden for ægteskab findes i alle samfundslag i dag, og moderen føler det ofte som en slags diskriminering, at hun ud over de vanskeligheder, hun i forvejen har, også skal have tilsyn med, om barnet passes forsvarligt. Dette gælder måske i endnu højere grad den fraskilte eller fraseparerede moder. Fordi faderen er forsømmelig med betalingen af sit bidrag, skal hun have tilsyn med, om de penge, det offentlige udlægger forskudsvis for faderen, nu også bruges til barnets bedste.

Når jeg ikke synes, det er særlig påkrævet, hænger det også sammen med, at næsten alle spædbørn i de kommuner, der har sundhedsplejerskeordning, har tilsyn af særlig kvalificeret art, og om nogle år skal jo alle kommuner have en sådan ordning. Sundhedsplejersker har let ved at indberette, om der også ud over det første år tiltrænges råd og vejledning til moderen. I større kommuner er en stor del af småbørnene under skolealderen fra enlige mødre anbragt